

джобове, които привличаха децата към него, съгласно поучението на Исуса: то промъкна дори ръчичката си през отвора на тоя джоб, който по-скоро приличаше на дисаги, и извади от там един малък сладкиш, който се бе смачкал в тънката си хартиена обвивка. Козима се скара на Бепа и я перна по ръката, макар че и на нея се искаше да порови и тя малко по-дълбоко в джобовете на чичо си. Той ги остави да тарашуват, като се смееше; след това прибра и двете деца между нозете си, стисна ги доста силничко, като почна да вади от дъното на джобовете разни сладкиши, сушени плодове и всякакви дребулии. Извади и два броя от вестник "Католическо единство", обграден в черно поради загубата на светската власт на папата, и ги подаде на господин Антонио, който тъкмо влизаше в този миг. Това бе единичният вестник, който те четяха, като си го даваха един другиму; и тая сутрин те разискваха върху уводната статия на дон Марготи, а след това и върху острата критика, която се правеше на съпругата на един министър на узурпаторската власт; защото госпожата бе взела участие в някакъв бал с рокля, за която казваха, че струвала баснословната сума от 20,000 лирети.

След това всички, заедно с децата, които се бяха заловили за радостта на чичо си като за полата на някоя жена, отидоха да видят родилката.

II

Тази зима бе дълга и сурова, каквато никога до тогава не се бе случвала. Най-напред падна дебел сняг, който затрупа планините и селищата; за една нощ пред къщата наваля повече от един метър на височина, затова стана нужда да се пробива проход по средата, за да не затъне човек. Отначало децата бяха щастливи, особено тия, които поради това имаха извинението да не ходят на училище. Андрея направи в градината голяма, величествена статуя, с два кестена вместо очи и кожен калпак